

Arrest

nr. 154 778 van 19 oktober 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X
 handelend in eigen naam alsook in hun hoedanigheid als wettelijke
 vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X
 3. X
 4. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de
staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in eigen naam alsook in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen, X, X en X, en X, die allen verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 mei 2012 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat O. GRADY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 8 september 2009 dienen de eerste verzoeker en de tweede verzoekster een asielaanvraag in bij de Belgische overheden. Deze asielaanvragen worden afgesloten op 19 juli 2010 middels de arresten nrs. 46.506 en 46.507 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) waarbij aan deze verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

1.2. Op 8 augustus 2011 dient de eerste verzoeker een nieuwe asielaanvraag in (bijlage 26). Op 10 augustus 2011 neemt gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid een beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

1.3. Op 12 augustus 2011 dienen de verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze aanvraag is geredigeerd in het Frans.

1.4. Op 29 mei 2012 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) dat de op 12 augustus 2011 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk is.

Dit is de thans bestreden beslissing.

Zij werd aan de verzoekers ter kennis gebracht op 22 juni 2012 en is als volgt gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 12.08.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

Mijnheer R(...), S(...)

Geboren te (...) op (...)

Mevrouw R(...), F(...)

Geboren te (...) op (...)

kinderen:

R(...), A(...), geboren te (...) op (...)

R(...), M(...), geboren te (...) op (...)

R(...), Flo(...), geboren te (...) op (...)

R(...), X(...), geboren te (...) op (...)

R(...), D(...), geboren te (...) op (...)

Nationaliteit: Kosovo

Adres: (...)

In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-attaché d.d. 23/05/2012 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve kan uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift¹ niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Het advies van de arts-attaché van 23 mei 2012 waarnaar in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt verwezen en dat samen met de bestreden beslissing aan de verzoekers werd afgegeven, is als volgt gemotiveerd:

"Nom: R(...), F(...)

Féminin

Nationalité: Kosovo

Née le: (...)

Adresse: (...)

Article 9ter §3 – 4°

Chère Madame,

Je reviens à votre demande d'évaluation du certificat médical présenté par la personne susmentionnée dans le cadre de sa demande d'autorisation de séjour introduite auprès de nos services en date du 12.08.2011.

Manifestement, ce dossier médical ne permet pas de conclure à l'existence d'un seuil de gravité requis par l'article 3 de la CEDH, tel qu'interprété par la CEDH qui exige une affection représentant un risque vital vu l'état de santé critique ou le stade très avancé de la maladie.

Les certificats médicaux types (CMT) datant des 10.07.2011 et 05.08.2011 ainsi que les pièces jointes auxquelles il est fait référence dans le CMT ne mettent pas en évidence :

- De menace directe pour la vie de la concernée,
 - o Aucun organe vital n'est dans un état tel que le pronostic vital est directement mis en péril,*
 - o L'état psychologique évoqué de la concernée n'est ni confirmé par des mesures de protection ni par des examens probants.**
- Un état de santé critique. Un monitoring des paramètres vitaux ou un contrôle médical permanent ne sont pas nécessaires pour garantir le pronostic vital de la concernée.*

Je constate donc que dans ce dossier, la maladie ne répond manifestement pas à une maladie visée au §1er alinéa 1er de l'Article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 et qui peut donner lieu à l'obtention d'une autorisation de séjour dans le Royaume sur base du dit Article."

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/81 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

– 39/73 1(,§ 1);

– 39/73-1;

– 39/74;

– 39/75;

– 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzaken de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2°, en 57/6/3 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

– 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de nota met opmerkingen wordt, indien de originele nota is ingediend bij

aangetekende brief of per bode met ontvangstbewijs, binnen dezelfde termijn een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, noch de in artikel 39/68 bedoelde bijzondere procedureregels, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de synthesesemorie en indien de verzoekende partij wordt bijgestaan door een advocaat, wordt binnen de in het vijfde lid bepaalde termijn om een synthesesemorie in te dienen, een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden.

De griffie maakt uitdrukkelijk melding van dit voorschrift op de in het derde lid bedoelde kennisgeving.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid."

De Raad stelt vast dat voor de vierde verzoekster, mevrouw R. A., geen synthesesemorie werd ingediend, zij wordt immers niet vermeld in de synthesesemorie. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat voor de overige verzoekende partijen wel degelijk en tijdig een synthesesemorie werd ingediend.

Artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bevat echter geen enkele regeling met betrekking tot collectieve verzoekschriften en de daarop volgende synthesesemorie. Er is slechts voorzien dat "*Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.*" en "*Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend (...) wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.*"

Nu in de hier voorliggende zaak tijdig een synthesesemorie werd neergelegd, dient de procedure te worden verder gezet overeenkomstig artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

Conform artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

2.2. Het onderhavige verzoekschrift werd ingediend door de eerste verzoeker en de tweede verzoekster, handelend in eigen naam alsook in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van vier van hun kinderen die op het moment van het instellen van de vordering minderjarig waren.

Aangezien een minderjarige in beginsel handelingsonbekwaam is, wordt aangenomen dat zijn of haar wettelijke vertegenwoordigers kunnen optreden om in zijn of haar naam een annulatieberoep aanhangig te maken.

De derde verzoekster, mevrouw R(...) M(...) is tijdens de loop van de procedure evenwel meerderjarig geworden.

Vanaf het ogenblik van haar meerderjarigheid, is aan de wettelijke vertegenwoordiging dan ook een einde gekomen en kunnen de ouders dus niet meer voor mevrouw R(...) M(...) optreden. Vanaf dat ogenblik verliezen de ouders hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers en de daarmee samenhangende procesbevoegdheid en wordt de meerderjarig geworden verzoekende partij geacht het proces in eigen naam –en overigens zonder enige vormvereiste- verder te zetten (cf. RvS 24 november 2010, nr. 209.129).

De derde verzoekster wordt zodoende geacht het beroep in eigen naam verder te zetten.

2.3. Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat de procedure kosteloos is en niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoekers te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voeren de verzoekers de schending aan van artikel 51/4 van de vreemdelingenwet. De verzoekers lichten dit middel als volgt toe in de synthesesamenvatting:

“Dat ter herinnering, mijn verzoekers willen laten gelden dat de Dienst Vreemdelingenzaken hen kennis gegeven had, gedeeltelijk in de Franse taal en gedeeltelijk in de Nederlandse taal, van een beslissing die hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter onontvankelijk verklaarde.

Overwegende dat hun asielpprocedure helemaal beëindigd was, ten gevolge van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 19 juli 2010.

Dat het niet betwist wordt, dat de taal die gekozen werd bij het onderzoek van hun asielaanvraag de Nederlandse taal was;

Dat nochtans, bij de indiening van hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter, met datum van 10.08.2011, hun asielpprocedure sinds meer dan een jaar beëindigd was.

Dat toen ze hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter zulle indienen, mijn verzoekers de Franse taal gekozen hebben;

Dat ze dus beschouwen dat het tegenpartij paste, bij het examen van hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter de Franse taal toe te passen.

Overwegende dat mijn verzoekers niet ontkennen dat Mr. R(...) een nieuwe asielaanvraag op 8 augustus 2011 ingediend had;

Dat deze in de Nederlandse taal onderzocht werd;

Dat ten ondergeschikte titel ze willen laten gelden dat het dus aan tegenpartij paste de Nederlandse taal, voor het examen van het geheel van hun aanvraag tot machtiging op grond van artikel 9ter toe te passen.

Dat ze beschouwden dat deze taal de overhand moest hebben;

Dat nochtans de betwiste beslissing zowel in de Franse taal als in de Nederlandse taal opgesteld is;”

3.1. Het is algemeen aanvaard dat de taalwetgeving in bestuurszaken van openbare orde is en dat iedere overtreding ervan dus door iedereen, desnoods ambtshalve door de Raad mag worden opgeworpen (cf. RvS 5 april 2013, nr. 223.112; RvS 27 juni 2013, nr. 224.149; RvS 3 juni 2014, nr. 227.612; RvS 3 februari 2015, nr. 230.085).

Wat de taalwetgeving voor beslissingen inzake aanvragen om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet betreft, dient te worden opgemerkt dat het taalgebruik afhankelijk van de datum waarop de aanvraag werd ingediend ten opzichte van de eventueel voorheen opgestarte asielpprocedure, wordt geregeld door de wetten van 18 juli 1966 inzake het gebruik van de talen in

bestuurszaken (hierna: de taalwet bestuurszaken) dan wel door artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet.

Artikel 1, §1, 1° van de taalwet bestuurszaken bepaalt als volgt:

“Deze gecoördineerde wetten zijn toepasselijk :

1° op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde openbare diensten van de Staat, van de provinciën, (van de agglomeraties, van de federaties van gemeenten) en van de gemeenten, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet”

De taalwet bestuurszaken is derhalve van suppletoire aard.

Artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet voorziet in een eigen taalregeling, zodat voor de situaties die onder deze taalregeling vallen de taalwet in bestuurszaken niet van toepassing is (RvS nr. 92.926, 1 februari 2001). De taalregeling voorzien in artikel 51/4 van de vreemdelingenwet is, net zoals de taalwet bestuurszaken, van openbare orde.

Artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van de asielaanvraag of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.

Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing”

Artikel 51/4, §§ 1-2 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50, 50bis, 50ter of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

§2. Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld”.

Met betrekking tot aanvragen tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet die zijn ingediend tijdens de behandeling van de asielaanvraag van de aanvrager of binnen een termijn van zes maanden na de afloop van de asielprocedure, voorziet artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet aldus dat de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde de taal van de asielprocedure gebruikt.

Op verblijfsaanvragen die op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet zijn ingediend buiten de asielprocedure of na afloop van zes maanden na de afloop van de asielprocedure, is echter de taalwet bestuurszaken van toepassing.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de thans voorliggende aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet een collectieve aanvraag betreft. Deze aanvraag werd immers ingediend door alle verzoekers samen, waarbij de eerste verzoeker en de tweede verzoekster handelden in eigen naam en ook als wettelijke vertegenwoordigers van hun vier minderjarige kinderen en waarbij de vierde verzoekster in eigen naam handelde.

In tegenstelling tot hetgeen de verweerder in de nota met opmerking voorhoudt, doet het feit dat het om een collectieve aanvraag gaat geen afbreuk aan de taalregeling zoals dwingend geregeld in de taalwet bestuurszaken en in artikel 51/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer inzake de collectieve aanvraag voor de ene dan wel voor de andere aanvrager overeenkomstig de op hen onderscheidenlijk toepasselijke taalregelingen ook verschillende taalregimes zijn voorzien, dan kan de taalwetgeving enkel gerespecteerd worden indien voor de onderscheiden aanvragers afzonderlijke beslissingen worden getroffen die elk integraal zijn gesteld in de voor de

betrokken aanvrager voorgeschreven taal dan wel indien voor alle aanvragers samen een integraal tweetalige beslissing wordt getroffen.

3.2. Wat de aanvraag in hoofde van de eerste verzoeker betreft

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de eerste verzoeker een asielaanvraag indiende op 8 augustus 2011, waarbij de verzoeker om de bijstand van een tolk Albanees verzocht. Daar de eerste verzoeker geen van de landstalen machtig was, werd het Nederlands gekozen als de taal waarin de asielaanvraag diende onderzocht te worden.

Deze asielaanvraag werd afgesloten met de beslissing van 10 augustus 2011 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

De voorliggende verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ingediend op 12 augustus 2011 en dus binnen de zes maanden na het afsluiten van verzoekers asielpprocedure. Bijgevolg diende het bestuur wat de eerste verzoeker betreft, overeenkomstig artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet, het Nederlands te hanteren in haar onderzoek en in haar beslissing.

Artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Artikel 9ter, §3, 4° van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;”

Uit de bewoordingen van artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet volgt dat de beoordeling van de risico's vermeld in artikel 9ter, §1, eerste lid van diezelfde wet, toekomt aan de ambtenaar-geneesheer die daartoe een advies verschaft. Uit artikel 9ter, §3, 4° van de vreemdelingenwet volgt dat de gemachtigde de aanvraag onontvankelijk verklaart indien deze ambtenaar-geneesheer in zijn advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, §1, eerste lid van diezelfde wet. Een advies zoals bedoeld in artikel 9ter, §3, 4° van de vreemdelingenwet is dan ook beslissend voor het onontvankelijk verklaren van de verblijfsaanvraag en het maakt dienvolgens, in tegenstelling hetgeen in de nota met opmerkingen wordt gesteld, integraal deel uit van de motieven van de uiteindelijke onontvankelijkheidsbeslissing. Bijgevolg dient ook het advies van de ambtenaar-geneesheer te worden gesteld in de taal die overeenkomstig artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet is voorgeschreven.

In casu dient echter te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing werd getroffen in het Nederlands terwijl het daaraan ten grondslag liggende advies van de ambtenaar-geneesheer werd getroffen in het Frans.

In de mate dat de thans voorliggende verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ingediend door de eerste verzoeker, miskent de bestreden beslissing artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is gegrond.

3.3. Wat de aanvraag in hoofde van de tweede verzoekster betreft

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de asielaanvraag van de tweede verzoekster werd afgesloten op 19 juli 2010 met 's Raads arrest nr. 46.506. De tweede verzoekster heeft nadien geen asielaanvraag meer ingediend, zodat artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet wat haar betreft, niet van toepassing is.

Ambtshalve dient echter te worden opgemerkt dat de medische verblijfsaanvraag van 12 augustus 2011 integraal werd opgesteld in het Frans.

Artikel 41, § 1 van de taalwet bestuurszaken bepaalt als volgt:

“De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan betrokkenen zich hebben bediend.”

De bestreden beslissing die getroffen werd door een attaché van de Dienst Vreemdelingenzaken als gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris, is een beslissing genomen door een centrale dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt. De tweede verzoekster, die een particulier is in de zin van artikel 41, § 1 van de taalwet bestuurszaken, heeft zich blijkens het administratief dossier in de aanvraag bediend van het Frans. Bijgevolg diende de bestreden beslissing uitgaande van de Dienst Vreemdelingenzaken, overeenkomstig artikel 41, § 1 van de taalwet bestuurszaken, wat de tweede verzoekster betreft in het Frans te worden opgesteld.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt echter duidelijk dat de bestreden beslissing zelve, ook wat de tweede verzoekster betreft, ééntalig in het Nederlands werd opgesteld.

De bestreden beslissing is opgesteld in het Nederlands terwijl zij wat de tweede verzoekster betreft, in toepassing van artikel 41, § 1 van de taalwet bestuurszaken behoorde te worden opgesteld in de taal van de aanvraag, dit is het Frans. Het gegeven dat het advies van de ambtenaar-geneesheer in het Frans is opgesteld, doet geen afbreuk aan het feit dat het bestuur ook in de uiteindelijke onontvankelijkheidsbeslissing zelve het Frans diende te gebruiken.

In de mate dat de aanvraag is ingediend door de tweede verzoekster, dient derhalve een schending van artikel 41, § 1 van de taalwet bestuurszaken te worden vastgesteld.

3.4. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat de bestreden beslissing de taalwetgeving in bestuurszaken miskent.

Het verweer in de nota met opmerkingen, doet hieraan geen afbreuk. Waar de verweerder stelt dat uit het tweede middel blijkt dat de verzoekers op afdoende wijze kennis hebben genomen van de inhoud van het advies van de ambtenaar-geneesheer, merkt de Raad nog op dat de taalwetgeving de openbare orde raakt en dat zij op dwingende wijze is voorgeschreven. De verzoekers dienen bij een dergelijk middel dan ook niet van een specifiek belang te doen blijken.

De bovenstaande vaststellingen volstaan om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een onderzoek naar de overige aangevoerde middelen dringt zich niet op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 mei 2012 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE